

dossier

L'arribada del progrés

L'hora de la ciència i la tecnologia

Text > **PERE BOSCH I CUENCA**, historiador i periodista, coordinador del dossier

A finals del segle XIX i principis del XX, el món va viure amb fascinació la invenció d'alguns prodigis tecnològics tan meravellosos com inexplicables. Un aparell que feia «reviure la veu dels morts» o un altre que traslladava «la veu humana a grans distàncies» eren les formes de referir-se al fonògraf o al telèfon. El progrés també es va experimentar en el terreny de la indústria i el sector primari, i no només des d'un punt de vista tecnològic, sinó també pel que fa a l'atenció a les persones: va ser especialment rellevant en el terreny de l'assistència a les persones amb discapacitat.

Les comarques gironines van participar, lògicament, en aquell procés. En alguns casos, com ara en l'adopció del telèfon o de l'enllumenat públic, van ser pioneres, en bona part pel paper que van tenir alguns promotors, entre els quals cal destacar l'enginyer Narcís Xifra i la família Dalmau. En altres casos, com ara en el del ferrocarril, van fer-ho a remolc o, fins i tot, amb retard; bàsicament, perquè es tractava de projectes majúsculs que no van comptar amb l'empenta de les institucions ni de la societat civil. En aquest dossier resseguim com van viure els nostres avantpassats l'arribada del progrés.

>> Estació de ferrocarril de Girona a finals del segle XIX.
(FONT: AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI. AUTOR DESCONEGUT.)